

дорадництво житиме і розвиватиметься залежно від того, якою буде політика на селі. Поки що ситуація на користь великих господарств. Це в свою чергу не приносить селу великих дивідендів і роль дорадництва не така суттєва.

Висновки

Дуже важливо селянину дати відчутти, що він повноправний господар на своїй землі. Для цього необхідно різними способами підтримувати створення господарств сімейного типу з матеріальною і консультаційною підтримкою з боку держави. При цьому можна отримати істотний результат в подальшому розвитку, підвищенні ефективності аграрного сектора економіки нашої держави та забезпечити гармонійний розвиток сільських територій в цілому.

Список використаної літератури

1. Сімейні ферми в Україні тепер в законі ГО «Громадський простір» <http://www.prostir.ua> 15.04.2016 р.
2. Сімейне фермерство: куди заганяють його законотворці? / О.М. Бородіна, І.В.Прокопа // Агробізнес сьогодні. – 2014. - № 22(283).
3. Р.Корінець «Платити за поради і знання у нас не звикли» Земельний вісник України. - №6/2016
4. Сімейні фермерські господарства - їх вплив на агроринок : Відділ механізації ІСГКР НААН <http://wbm.at.ua//2015-03-27>

УДК 351.82:338.43

РОЛЬ ДОРАДНИЦТВА У РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Павлюк С.І.

аспірант, Миколаївський національний аграрний університет

Доцільність розробки заходів з покращення інституційного забезпечення соціально-економічного розвитку сільських територій через посилення ролі регіональної державної політики, сприятимуть ефективності процесів реалізації природно-ресурсного потенціалу, нарощення обсягів аграрного виробництва, інвестиційно-інноваційної діяльності на сільських територіях, зростання зайнятості сільських мешканців та рівня якості їх життя, адаптації України до інституційних вимог і стандартів ЄС в частині забезпечення сталого розвитку сільських територій.

Однією із головних проблем у методології державної політики з розвитку сільських територій є недооцінка ролі інформації, інформаційної підтримки у сфері розвитку села. Сільськогосподарське дорадництво має охоплювати всі сфери сільського життя, що визначено Законом України «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність» від 17 червня 2004 року №1807-IV. Дія даного закону направлена на врегулювання правових засад здійснення сільськогосподарської дорадчої діяльності в Україні і відносин в цій сфері та спрямована на поліпшення добробуту сільського населення та розвиток сільської місцевості.

Дорадництво слугує людині певною психологічною підтримкою у невизначеній ситуації, з якої вона намагається вийти, шукаючи допомоги в іншій людині (дорадника). Ефективне дорадництво залежить від глибоких фахових знань та від уміло підібраної консультативної методології, яка пристосована до ситуації з надання визначених порад. Останнім часом дорадництво трактується як маркетингова діяльність, що оцінюється за очевидним вкладом дорадника й поступом у питаннях досягнення підприємницького успіху.

Зарубіжний досвід засвідчує той факт, що дорадництво є поширеною формою підтримки селян, та здійснюється у різних формах. Дорадництво провадять державні органи, фінансування яких здійснюється лише за рахунок держави; університети, товариства з обмеженою відповідальністю, фінансування яких здійснюється за рахунок державного бюджету, платних послуг та донорських проектів; неприбуткові організації, фінансування яких здійснюється за рахунок державного бюджету та платних послуг або за рахунок платних послуг, державного фінансування та донорських коштів; окремі консультанти, фінансування яких здійснюється за рахунок надання платних послуг. Суб'єкти дорадництва різняться своїми організаційно – правовими формами, способами фінансування та ступенем залежності від держави.

У США за програмами сільськогосподарського дорадництва працює близько 12 тисяч фахівців і 3 мільйони дорадників-волонтерів. На ці програми витрачається близько 1,5 млрд. доларів щорічно (третину виділяє Конгрес, більше як 45% надходить від штатів, решта – місцевих бюджетів, які можуть складатися також із різноманітних грантів, приватних пожертвувань тощо) [1].

Держави Південно-Східної Європи (Австрія, Болгарія, Хорватія, Угорщина, Косово, Македонія, Словенія, Сербія) заснували Півдінно-Східну Європейську асоціацію консультативних служб (The South Eastern Europe Advisory Service Network (SEASN)), яка є об'єднанням сільськогосподарських дорадчих послуг, сільськогосподарських палат, сільськогосподарських інститутів, факультетів та неурядових організацій. Дана служба працює на території своїх членів і державних і приватних консультативних послуг, консультантів осіб, а також інших сільськогосподарських установ, неурядових організацій і фізичних осіб, які працюють в сільському господарстві і сільських районах [2]. Метою діяльності асоціації є:

- підвищення ефективності консультаційних послуг для сільського господарства з метою розвитку сільського господарства і сільських районів в регіоні;
- динамічний обмін знаннями і досвідом про спосіб фінансування консультаційних послуг та простий обмін досвідом, знаннями, інформацією, враховуючи мовний аспект;
- полегшення співпраці з аналогічними організаціями в регіоні та Європі,
- співпраця регіональних проектів.

Основними напрямками діяльності Півдінно-Східної Європейської асоціації консультативних служб є:

- організація семінарів, лекцій, круглих столів, симпозіумів, рекламних акцій та інших заходів з актуальних проблем і питань;
- підключення зацікавлених консультантів та інших зацікавлених сторін для спільної роботи і реалізації різних проектів, що мають відношення до передачі знань в галузі сільського господарства, сільської місцевості та підвищення стійкості та конкурентоспроможності сектора;
- пошук та пропонування проектів, важливих для регіону, в якому працює асоціація;
- співпраця з місцевими органами влади і регіональними органами влади, а також з іншими аналогічними об'єднаннями та організаціями в країні та за кордоном;
- сприяння підвищенню професійної підготовки членів, шляхом створення умов для вдосконалення їх професійної діяльності;
- випуск навчальних посібників, брошур, матеріалів.

Для розвитку в подальшому системи дорадництва в Україні необхідно посилювати роль місцевих ініціатив та сприяти в їх реалізації територіальним громадам, більше уваги приділяти формуванню місцевих систем передачі знань та інформації.

Список використаних джерел

1. Серета Л.М. Роль сільськогосподарського дорадництва та підвищення кваліфікації кадрів у забезпеченні сталого розвитку сільської місцевості та підвищенні ефективності агропромислового виробництва України / Л.М. Серета та ін. // Збірник наукових праць ВНАУ Серія: Економічні науки. – 2012. – №1 (56). – С.116-122.
2. Foundation of the South Eastern Europe Advisory Service Network. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eufra.eu/index.php/activities/archive/62-foundation-of-the-south-eastern-europe-advisory-service-network>.

УДК 631.151:631.171

ПРИНЦИПИ ТОЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА ЯК БАЗИС ДЛЯ РОЗВИТКУ АПК В УКРАЇНІ

Пінчук О.Л., к.т.н., доцент, Клімов С.В., к.т.н., доцент, кафедра водогосподарського будівництва та експлуатації гідромеліоративних систем, Національний університет водного господарства та природокористування

Стан сільського господарства в Україні за роки незалежності кардинально змінився, що відобразилося не тільки у зміні структури землеволодіння та підходів щодо виробництва продукції, але й у прояві низки негативних наслідків – банкрутство сільськогосподарських підприємств, деградація земель та соціальна деградація українського селянства і т.ін.

Трансформація від економіки радянського типу до ринкового не